

III.

Betænkning

over

Udkast til Lov, som stadfæster den foreløbige Lov af 16de Juli 1855 om Afgang for danske Skibsførere til at forhyre fremmede Søfolk.

(Afgiven af Landstingets Udvalg.)

Det af Landstinget nedsatte Udvalg angaaende et „Udkast til Lov, som stadfæster den foreløbige Lov af 16de Juli 1855 om Afgang for danske Skibsførere til at forhyre fremmede Søfolk“ har, med Justitsministerens Samtykke, meent at maatte lægge dette Udkast tilside og i dets Sted at burde behandle selve den foreløbige Lov af 16de s. M. som det Lovforslag, der fra Regjeringens Side foreligger til Overveielse og Beslutning.

Forinden Udvalget gaaer over til at drøfte dette Lovforslags Enkeltheder, paaligger det samme at besvare det Spørgsmaal, hvorvidt der for Regjeringen har været tilstrækkelig Anledning til i Kraft af Grundlovens § 30 derom at udstede en foreløbig Lov; thi hertil udfordres ikke blot, at en Forandring i den bestaaende Lovgivning i og for sig er hensigtsmæssig, men tillige at den er saa paatrængende nødvendig, at den ikke uden væsentligt Afbræk for vigtige Interesser kan udsættes, indtil den kan vedtages paa regelmæssig Maade. Herom er det da Udvalgets Overbeviisning, at, hvis en Bestemmelse, som den foreliggende, havde kunnet træde i Kraft, forinden med det tidligste Foraar den egentlige Skibsfart begyndte, vilde Hensynet til dennes Løb vel have kunnet overveie de Betæneligheder, en Afvigelse fra Lovgivningsvirksomhedens ordentlige Gang altid maa have, men at Udstedelsen af en saadan foreløbig Lov langt ind i Sommeren og kort forinden Rigsdagens Sammentræden ikke synes retfærdiggjort.

Udvalget skal imidlertid faa meget mere indskrænke sig til denne Udtalelse, som Regjeringen ikke har vist Tilbøielighed til at gjøre nogen udstrakt Brug af Grundlovens § 30, og som Udvalget i Realiteten billiger Lovens Hensigt.

Denne gaaer ud paa noget at begrænse den udelukkende Ret, den tidligere Lovgivning hjemler de danske Søfolk til i indenlandiske Havne at forhyres paa danske Skibe. Et saadant Monopol, der staaer i stærk Modsatning til den ubundne Afgang, Udlandinge have her i Landet til saa godt som alle andre Næringsveie, behøver den danske Sømandsstand ikke, da alle Forholdene i Forening med dens egen anerkjendte Dygtighed sikkre samme et afgjort Fortrin til Anvendelse i den danske Koffardifart, og da den selv rundeligen benytter den Afgang, andre Landes Love aabne samme til at søge Erhverv under fremmed Flag. Derimod gjør denne Omstændighed, i Forening med vor Handelsmarines raske Udvikling, det til en Nødvendighed for Handel og Skibsfart, at til dens Bemanding ogsaa fremmede Kræfter kunne benyttes, og naar Lovforslaget derom bestemmer, at Skipperen, Styrmandene og Halvdelen af det øvrige Mandskab skulle være hjemmehørende i Monarchiet, og altsaa ifkun Halvdelen af det underordnede Personale kan tages blandt Udlandinge, er den Concurrence, som derved aabnes, saa indskrænket, at det vel nærmest er i Forbindelsen mellem Handelsmarinen og Landets Søforsvar, at denne Begrænsning maa søge sin Retfærdiggjørelse.